Το «βασίλειο ιεράτευμα» και η ιερωσύνη (Μητρ. Ναυπάκτου & αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Ιουλίου, 2010

Πρόσφατα διάβασα δύο κείμενα του καθηγητού **κ. Πέτρου Βασιλειάδη** με τίτλους «*Η ορθόδοξη κατανόηση της λατρείας της Εκκλησίας και των Χριστιανικών Μυστηρίων*» και «*Ο Χριστός Μέγας Αρχιερέας· η "Ιερωσύνη" των πιστών και η εξ αυτής απορρέουσα ιεραποστολική ευθύνη*», καθώς επίσης και το κείμενο του **π. Βασιλείου Θερμού** με τίτλο «Συνέχεια του διαλόγου για την μετάφραση στην λατρεία».

Δυστυχώς, όμως, τα συνοδικά και επισκοπικά μου καθήκοντα και άλλες υποχρεώσεις δεν μου επέτρεψαν να ασχοληθώ με τα θέματα που θίγονται σε αυτά σε ένα άμεσο και σύντομο χρονικό διάστημα.

Και τώρα που το κάνω θα θίξω μερικά βασικά ζητήματα, χωρίς να εισέλθω σε λεπτομέρειες, σε μικρότητες και μικροψυχίες.

Κατά καιρούς γράφονται διάφορα για τα κείμενά μου, αλλά δεν μπορώ να απαντώ σε όλα είτε επειδή ελλείπει ο χρόνος είτε επειδή δεν ασκείται σοβαρή κριτική.

Εδώ όμως το θέμα νομίζω ότι είναι σοβαρό, αφού αναφέρεται στην πεμπτουσία της ορθοδόξου εκκλησιαστικής ζωής.

Διαβάστε το πολυτονικό άρθρο πατώντας εδώ

(Αρχική πηγή: romfea.gr, Ελληνικός τονισμός καί σελιδοποίηση: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»)
Διαβάστε περισσότερα άρθρα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ